

Posudek vedoucího bakalářské práce

Archetyp hrdiny v superhrdinských komiksech

Autor práce: Lucie Laštovková

Ústav etnologie FF UK, 2017, 62 s.

Bakalářská práce Lucie Laštovkové se zabývá aktuálním transdisciplinárním tématem na pomezí etnologie, folkloristiky a kulturních studií – vztahem v současnosti nesmírně oblíbené žánrové formy masově šířené populární kultury (superhrdinského komiksu) a narativních schémat, respektive poetiky známé z archaické hrdinské mytologie a heroického vernakulárního folkloru. S označováním komiksových superhrdinů jako “mýtů” či “nové mytologie” se v médiích a populárně naučné literatuře setkáváme, zvláště v posledních letech, kdy se tato forma stala běžnou součástí mainstreamové holywoodské filmové produkce, velice často. Jaký je ale vlastně vztah těchto popkulturních textů k “autentické” mytologii a folkloru, především z hlediska jejich formy, struktury a rétorických a narativních postupů? Na tuto zajímavou a originální otázku se Lucie Laštovková pokusila ve své práci odpovědět.

Jednoznačným pozitivem práce je využívání (téměř pouze) zahraniční odborné literatury, kterou si autorka sama vyhledávala a se kterou se dokázala kriticky vyrovnat; to je skutečnost u mnoha bakalářských prací absentující. Dalším pozitivem je snaha o logicky strukturovaný text směřující k zodpovězení výzkumného problému, který ale (jak uvidíme dále) zůstal bohužel do určité míry na půli cesty. Za odborně dobře zvládnutou lze považovat (vedle úvodních kapitol definujících superhrdinský žánr) především kapitolu 7 – *Komparace pohádkového a mytického hrdiny se superhrdinou*, kde autorka srovnává narativní oblouk “ideálnětypického” hrdiny definovaného (především) Lordem Raglanem s “ideálnětypickým” životem komiksového superhrdiny, větší rozpracování by si ale rozhodně zasloužila následující kapitola věnovaná mýtizaci superhrdinů; dosti problematická, především kvůli značně arbitrárnímu chápání pojmu archetyp, je pak finální kapitola.

Slabinou práce je na druhou stranu přílišné ulpívání na sekundární literatuře co se teorie i vytváření vlastních koncepcí týče; příliš velký prostor je věnován samotné definici superhrdiny a souvisejících komiksových postav, menší pak folkloristickým a mytologickým konceptům (především konceptu archetypu; zde není zcela jasné, k jaké definici archetypu se autorka nakonec přiklonila), se kterými by měla být data získaná analýzou komiksů komparována, a úplně nejmenší prostor pak získává samotná tato komparace, analýza a výsledná interpretace. To je do značné míry způsobeno velice pozdním zahájením procesu

psaní práce, ke kterému došlo v podstatě několik týdnů před jejím odevzdáním; tato skutečnost se pak na její výsledné podobě bohužel nemile odrazila.

I přesto představuje práce Lucie Laštovkové poměrně kvalitní absolventský text, který by mohl být excelentní ukázkou mezioborového přístupu a relevance aplikace etnologických (respektive folkloristických) postupů na analýzu popkulturního materiálu – kdyby ovšem autorka věnovala jeho zpracování o něco větší množství času.

Z výše uvedených důvodů – především z důvodu relativně malé interpretační hloubky a primárně kompilační povahy práce – **předložený text doporučuji k obhajobě s hodnocením *velmi dobře (2) až dobře (3)* v závislosti na průběhu obhajoby.**

V Praze dne 5. 9. 2017

PhDr. Petr Janeček, Ph.D.